

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

SRL „Debit Lex” împotriva SRL „Power Strength” și Vadim Bardin

(încasarea datoriei)

împotriva încheierii din 2 iunie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

Dosarul nr. 2rc-38/26

PIGD Nr.2-25108104-01-2rc-07072026

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal. Instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul legal de declarare a apelului, deoarece motivul repunerii este unul neîntemeiat, imputabil apelantului.
--

Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. D. Guțu)
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba)

31 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Dmitri Chiseev, în interesele SRL „Power Strength”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu
Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 iulie 2025, avocatul Ion Lunca, în interesele SRL „Debit Lex”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Power Strength” și a lui Vadim Bardin, solicitând încasarea datoriei.

2. Prin hotărârea din 11 decembrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat, în mod solidar, de la SRL „Power Strength” și Vadim Bardin, în beneficiul SRL „Debit Lex”, datoria în sumă de 12 536 de euro, convertită în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, în temeiul contractului de împrumut nr. 022410476901 din 20 februarie 2024. De asemenea, s-au încasat, în mod solidar, dobânda de întârziere în sumă de 1 638,20 euro, penalitatea contractuală în sumă de 10 342,20 euro, convertite în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat și taxa de timbru în sumă de 15 303,26 lei, precum și cheltuielile pentru corespondență în sumă de 37 lei.

3. La 19 ianuarie 2026, SRL „Power Strength” a declarat apel împotriva hotărârii din 11 decembrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

4. Prin încheierea din 19 februarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost stabilită ședința de judecată pentru examinarea cererii depuse de SRL „Power Strength” privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

5. La 5 martie 2026, avocatul Ion Lunca, în interesele SRL „Debit Lex”, a depus o cerere prin care a solicitat respingerea cererii de repunere în termen și restituirea apelului ca fiind tardiv.

6. Prin încheierea din 2 iunie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de SRL „Power Strength” privind repunerea în termenul de declarare a apelului. Totodată, a fost restituită cererea de apel declarată de SRL „Power Strength” împotriva hotărârii din 11 decembrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, ca fiind depusă în afara termenului legal.

7. La 11 iunie 2026, avocatul Dmitri Chiseev, în interesele SRL „Power Strength”, a declarat recurs împotriva încheierii din 2 iunie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei instanței de apel la etapa primirii cererii de apel.

8. În susținerea recursului, recurenta invocă faptul că nu a fost înștiințată despre examinarea cauzei în prima instanță și nici despre data pronunțării hotărârii din 11 decembrie 2025. Aceasta susține că activitatea SRL „Power Strength” era suspendată, iar sediul societății era sigilat, astfel încât recepționarea corespondenței la adresa juridică era imposibilă. Despre existența hotărârii ar fi aflat abia la 26 decembrie 2025, după primirea copiei acesteia de la copăratul Bardin Vadim.

9. Recurenta consideră că cererea privind repunerea în termen trebuia examinată prin raportare la momentul în care a luat efectiv cunoștință de hotărâre. Aceasta susține că apelul și cererea de repunere în termen au fost depuse la 13 ianuarie 2026, în interiorul termenului de 30 de zile calculat de la 26 decembrie 2025, iar omiterea termenului de declarare a apelului a fost determinată de circumstanțe obiective, neimputabile ei.

10. Totodată, recurenta invocă practica anterioară a Curții de Apel Comrat, potrivit căreia lipsa înștiințării părții despre data pronunțării hotărârii și comunicarea ulterioară a actului judecătoresc pot constitui motive întemeiate pentru repunerea în termen. În opinia sa, adoptarea unor soluții diferite în situații similare afectează previzibilitatea și uniformitatea practicii judiciare.

11. De asemenea, recurenta susține că examinarea cauzei în lipsa sa, fără a-i fi oferită posibilitatea de a prezenta explicații, probe și obiecții, i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, principiile contradictorialității și egalității armelor, precum și dreptul de acces efectiv la instanța de apel.

12. La 8 iulie 2026, avocatul Ion Lunca, în interesele SRL „Debit Lex”, a depus o referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Articolul 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

14. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:
„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

15. Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:
„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

16. Articolul 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

17. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

18. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

19. Articolul 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

20. Articolul 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

21. Articolul 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că încheierea contestată a fost pronunțată la 2 iunie 2026, iar recursul a fost depus la 11 iunie 2026. Prin urmare, recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

23. Problema esențială care urmează a fi soluționată constă în a stabili dacă motivele invocate de SRL „Power Strength” justificau repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 11 decembrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

24. Potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. În prezenta cauză, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la 11 decembrie 2025. Termenul de 30 de zile a început să curgă la 12 decembrie 2025, și a expirat la 10 ianuarie 2026. Întrucât 10 și 11 ianuarie 2026 au fost zile nelucrătoare, termenul a expirat la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, respectiv 12 ianuarie 2026.

25. Cererea de apel a fost depusă la 19 ianuarie 2026, după expirarea termenului legal. Contrar afirmației din cererea de recurs, materialele cauzei nu confirmă depunerea apelului la 13 ianuarie 2026, dar la 19 ianuarie 2026 (f.d. 63-71).

26. Completul de judecată menționează că termenele legale nu reprezintă simple formalități, ci mecanisme menite să disciplineze exercitarea drepturilor procesuale, să asigure celeritatea procedurii și să prevină abuzurile procesuale.

27. Astfel, pe de o parte, respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție a principiului securității raporturilor juridice, iar derogarea de la aceste termene este permisă doar în situații strict justificate (decizia nr. [2rci-19/26](#), §37). Pe de altă parte, respectarea termenelor procedurale și a dispozițiilor instanței constituie o obligație fundamentală a participanților la proces, iar ignorarea acestora atrage în mod legitim sancțiunile prevăzute de lege (decizia nr. [2rci-17/26](#), §48).

28. Din conținutul art. 116 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă rezultă câteva exigențe fundamentale pe care trebuie să le întrunească cererea de repunere în termenul procedural omis, printre care „motivarea în fapt” și „susținerea prin probe” (decizia nr. [2rci-55/25](#), §33-35).

29. Respectarea termenului de 30 de zile prevăzut la art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă, calculat din ziua în care partea a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivului care a determinat omiterea termenului, nu este suficientă, prin ea însăși, pentru admiterea cererii. Această condiție privește perioada în care poate fi solicitată repunerea, însă partea trebuie să demonstreze distinct existența unui motiv întemeiat, în sensul art. 116 alin. (1) și (3) din același cod.

30. Recurenta invocă faptul că nu a fost înștiințată despre examinarea cauzei în prima instanță și nici despre data pronunțării hotărârii. Totodată, susține că sediul societății era sigilat, activitatea acesteia era suspendată, iar recepționarea corespondenței la adresa juridică era imposibilă.

31. Aceste susțineri nu sunt suficiente pentru a demonstra imposibilitatea obiectivă de declarare a apelului în termen. Materialele cauzei atestă că dispozitivul hotărârii din 11 decembrie 2025 a fost expediat la 19 decembrie 2025 la adresa oficială a SRL „Power Strength” și a fost recepționat la 26 decembrie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție cu seria și nr. DS8024855095AS (f.d. 58).

32. Recurenta nu a prezentat probe care să demonstreze că persoana care a semnat avizul nu avea nici o legătură cu societatea ori că recepționarea corespondenței s-a realizat în împrejurări care excludeau posibilitatea informării reprezentanților acesteia.

33. Chiar acceptând susținerea recurentei potrivit căreia despre hotărâre ar fi aflat abia la 26 decembrie 2025, această împrejurare nu determină începerea unui nou termen de apel. Potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul se calculează de la pronunțarea dispozitivului, iar comunicarea ulterioară poate fi apreciată numai în contextul cererii de repunere în termen.

34. La 26 decembrie 2025, data la care recurenta recunoaște că a cunoscut despre hotărâre, termenul legal de apel nu era încă expirat. Până la 12 ianuarie 2026, societatea a avut la dispoziție un interval de timp mai mult decât suficient pentru declararea apelului, inclusiv prin depunerea unei cereri nemotivate, care putea fi completată ulterior în condițiile legii.

35. Recurenta nu a explicat și nu a demonstrat existența vreunui impediment obiectiv care să fi împiedicat-o să depună apelul în perioada cuprinsă între 26 decembrie 2025 și 12 ianuarie 2026. Cererea de repunere în termen se limitează la invocarea necunoașterii anterioare a procesului și a sigilării sediului, fără să explice de ce, după aflarea despre hotărâre, societatea nu a putut întreprinde actele procesuale necesare.

36. Sigilarea imobilului în care societatea își avea sediul și suspendarea activității comerciale pot constitui dificultăți de ordin administrativ sau organizatoric, însă nu demonstrează, în lipsa altor probe, imposibilitatea absolută de a desemna un avocat, de a comunica cu instanța, de a depune o cerere de apel sau de a organiza o modalitate alternativă de gestionare a corespondenței societății (a se vedea decizia nr. [2rci-39/26](#), § 33-35)

37. De altfel, afirmația privind imposibilitatea recepționării oricărei corespondențe la sediul juridic este contrazisă de faptul că dispozitivul hotărârii a fost recepționat la aceeași adresă la 26 decembrie 2025. Recurenta nu a demonstrat că primirea corespondenței de către persoana indicată în aviz nu i-ar fi fost opozabilă ori că informația nu putea ajunge la administratorul societății.

38. Nici lipsa activității comerciale sau pretinsa insuficiență a resurselor financiare nu constituie, prin ele însele, motive care să fi făcut imposibilă declararea apelului. Eventualele dificultăți privind achitarea taxei de stat puteau fi invocate și soluționate distinct, prin mijloacele procedurale prevăzute de lege, fără a împiedica depunerea cererii de apel în termen.

39. Referirea recurente la o încheiere anterioară a Curții de Apel Comrat din anul 2022, pronunțată într-o altă cauză, nu determină o altă soluție. Actele judecătorești pronunțate în alte litigii nu au caracter obligatoriu pentru soluționarea

prezentei cauze, iar caracterul comparabil al situațiilor trebuie apreciat prin raportare la circumstanțele concrete.

40. Faptul că partea, respectiv reprezentantul acesteia, a decis să depună cererea de apel abia la 19 ianuarie 2026, deși după cum se indică chiar în cererea de recurs, cunoștea despre existența dispozitivului hotărârii încă din 26 decembrie 2025, ține de conduita procesuală a apelantei și nu poate fi imputat instanței de judecată. Partea care cunoaște despre existența unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva sa nu poate amâna, fără justificări obiective, exercitarea căii de atac, pentru ca ulterior să solicite repunerea în termen prin raportare la o dată ulterioară, aleasă în funcție de propria sa pasivitate (a se vedea deciziile nr. [2r-199/26](#), §46; [2r-464/25](#), §44-46).

41. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu exclude aplicarea termenelor procedurale și nici sancționarea pasivității procesuale a părții. Dreptul de acces la instanță, garantat de art. 6 § 1 din Convenție, nu este un drept absolut și poate fi supus unor condiții de admisibilitate, inclusiv respectării termenelor legale, atât timp cât aceste condiții urmăresc un scop legitim și nu afectează însăși substanța dreptului (cauza Van Harn împotriva Germaniei, nr. 7557/03, 11 septembrie 2007).

42. În aceste condiții, completul de judecată conchide că instanța de apel a apreciat corect circumstanțele invocate în cererea de repunere în termen și a constatat în mod întemeiat că SRL „Power Strength” nu a demonstrat existența unor motive obiective și neimputabile care să fi făcut imposibilă declararea apelului în termenul legal.

43. Prin urmare, încheierea din 2 iunie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, este legală și întemeiată, iar motivele invocate în recurs nu justifică casarea acesteia.

44. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de avocatul Dmitri Chiseev, în interesele SRL „Power Strength”.

Menține încheierea din 2 iunie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Debit Lex” împotriva SRL „Power Strength” și a lui Vadim Bardin cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat